

Antirasistisk forskaraktivism och musik

FD Kim Ramstedt

Att kombinera forskning med aktivism innebär många spänningar. Akademiens långsamma, formella och regelstyrda processer står ofta i kontrast till aktivismens handlingsorientering, oförutsägbarhet och kritik av etablerade strukturer. Det finns därför skäl att strategiskt överväga hur dessa olika domäner kan fås att fungera tillsammans. Med utgångspunkt i min autoetnografiska forskning som DJ och mitt antirasistiska engagemang i musiklivet diskuterar jag vad forskning och aktivism kan ge varandra: (1) hur forskningen kan lära av aktivismens erfarenheter av misslyckanden och (2) hur aktivismen genom omvänd extraktivism kan få tillgång till universitetets resurser.

När forskning bedrivs i syfte att skapa förändring och göra en miljö mer rättvis och jämlik är misslyckanden oundvikliga. Varje handling skapar en ny situation som kan kräva nya och oväntade lösningar. Forskning framställs traditionellt som en linjär och kontrollerad process, vilket riskerar att dölja brister, konflikter och etiska dilemman. Jag hävdar att aktivistisk forskning kan berika forskningsprocessen genom att öppet synliggöra och analysera misslyckanden som tillfällen för lärande.

Akademisk kunskapsproduktion präglas ofta av en extraktivistisk logik, där kunskap samlas in, systematiseras och omvandlas till akademiskt kapital på sätt som reproducerar snarare än omfördelar makt. Aktivistisk forskning kan vända på denna logik genom att betrakta universitetet som en resurs för förändringsarbete. Universitetets arbetstid, lokaler, finansiering och infrastruktur kan då mobiliseras till stöd för social och kulturell förändring.